

PRVÉ SVÄTÉ PRIJÍMANIE – STRETNUTIE S JEŽIŠOM, KTORÉ MENÍ ŽIVOT

V našej farnosti prežívame v týchto dňoch veľkú radosť. Jedenásť detí po prvýkrát pristúpi k sviatosti Eucharistie a prijme do svojho srdca Pána Ježiša. Je to krásny a vzácny okamih nielen pre deti, ale aj pre rodičov, krstných rodičov, rodiny a celé farské spoločenstvo.

Pri krste za nás rodičia a krstní rodičia vyznávali vieru. Teraz deti samy verejne odpovedajú na otázky Cirkvi: 3-krát „zriekam“, 3-krát „verím“ a napokon aj 3-krát „chcem“. Zriekajú sa zla, hriechu a všetkého, čo ich oddeľuje od Boha. Vyznávajú vieru v Boha Otca, Syna i Ducha Svätého. A napokon hovoria svoje „chcem“ – chcem žiť ako Božie dieťa, chcem nasledovať Pána Ježiša, chcem zostať verný Bohu.

Tieto slová však nie sú len peknou súčasťou slávnosti. Sú prisľubom na celý život.

Preto dnešná slávnosť patrí aj nám dospelým. Aj my sme kedysi stáli

pri oltári v „bielych šatách“ a s detskou úprimnosťou sme prvýkrát prijali Ježiša v Eucharistii. Aj my sme Bohu povedali svoje „verím“ a „chcem“. Dnešné prvoprijímajúce deti nám pripomínajú otázku:

- Zostali sme verní svojmu slovu?
- Prijímame Pána Ježiša často, s radosťou a s láskou?
- Má Eucharistia v našom živote skutočne miesto?

Sväti nám ukazujú, že práve Eucharistia je silou kresťanského života. Svätý Carlo Acutis hovorieval:

„Eucharistia je moja diaľnica do neba.“ Hoci bol mladý, pochopil veľké tajomstvo – kto zostáva blízko Ježiša v Eucharistii, nikdy nie je sám a jeho srdce sa učí milovať.

Aj svätý Ján Mária Vianney raz povedal, že keby sme naplno pochopili hodnotu svätej omše a svätého prijímania, naše srdce by horelo láskou k Bohu. Ježiš sa nám totiž v

Eucharistii dáva celý – ticho, pokor-ne a verne.

Milé deti, želim vám, aby ste nikdy nestratili radosť z blízkosti Ježiša. Aby ste si uchovali čisté srdce, rady sa modlili a často prichádzali k svätému prijímaniu.

Milí rodičia, ďakujem vám za vašu obeť, modlitby a kresťanský príklad. Deti sa najviac učia z toho, čo vidia doma. Vaša viera, spoločná modlitba a účasť na svätej omši sú pre ne najväčším darom.

A nás všetkých nech táto slávnosť povzbudí, aby sme obnovili svoju lásku k Eucharistii. Pamätajme na svoje dávne „zriekam sa“, „verím“ a „chcem“. Dodržieme toto slovo, ktoré sme dali Bohu a s úctou i radosťou prijímajme Pána Ježiša v Eucharistii – lebo On je chlieb života, ktorý posilňuje naše srdcia na ceste do neba.

Tomáš Zelenák

FARSKÉ LISTY OSLÁVILI 18. výročie vzniku

Čo sa dá vyčítať z Farských listov. Farské listy budú mať tento rok svojich 18 rokov. Podľa Občianskeho zákonníka sú teda „dospelé“. Pri tejto príležitosti zasadla rozšírená redakčná rada, ktorá si túto udalosť pripomenula. Okrem zhodnotenia svojej činnosti redaktor informoval aj o niektorých údajoch, ktoré na stránkach FL zverejňujeme. Predpokladáme, že to bude zaujímať aj

veku dožitia 74,1 rokov. Potom nasledovali Štefanovia (15) o priemernom veku 78,7 rokov. Tretím v poradí bol Ján, ktorých zomrelo 10 v priemernom veku 75,6 rokov. U žien najviac zomrelo Márií (48) o priemernom veku 81,8 rokov, potom nasledovali Emilie (11) o priemernom veku 84,4 a Anny (10) o priemernom veku 83,6 rokov. Z tejto štatistiky jasne vidieť, aké mená sa dávali deťom pred 70-80 rokmi. Zarážajúca je však iná informácia,

ostatných našich čitateľov. Od samého začiatku na 12. strane zverejňujeme zoznam tých, ktorí prijali krst v našom farskom kostole a tiež aj zoznam tých, ktorí nás predišli do večnosti. Údaje sú zaznamenané od 1. januára 2009 až do vydania posledného čísla FL č. 67. Celkom bolo pokrstených za toto obdobie 138 chlapcov a 130 dievčat. Najviac pokrstených – 22 bolo v roku 2014, keď krst prijalo 16 dievčat a 6 chlapcov. Najmenej krstov bolo v rokoch 2019 a 2024, keď sviatosť krstu prijalo iba 11 detí. Zaujímavá je frekvencia mien, ktorými boli pri krste deti pomenované. Najčastejšie meno Michal prijalo celkom 9 chlapcov. Osem bolo Šimonov, Matúšov, Lukášov, Adamov, Jakubov, Markov a Matejov bolo pokrstených 7 chlapcov. Potom v menšom počte nasledovali mená: Samuel, Oliver, Tomáš, Patrik, Mateas, Pavol, Ondrej a Martin. Meno Jozef bolo pri krste dané naposledy v roku 2002. Stotridsať dievčat si „rozdelilo“ 22 mien. Najčastejšie meno pri krste dievčat bolo Sofia, Nina a Adela (6), Ema, Mária, Michaela (5), Paulína, Melánia, Laura (4). Potom nasledovali ďalšie mená menej opakované. Za zmienku na tomto mieste stojí aj informácia o úmrtiach za toto obdobie. Celkom zomrelo 477 osôb, z toho 230 mužov a 247 žien. Priemerný vek dožitia u mužov bol 71,9 rokov a u žien 79,8 rokov. Toto číslo sa nevyvíja zo slovenského priemeru. Podľa frekvencie mien, ktoré odchádzali, si vieme uvedomiť, aké mená sa dávali pred sedemdesiatimi rokmi v našej farnosti. Najviac zomrelo Jozefov (45) o priemernom

nízka pôrodnosť v našej farnosti, kde je vyššia úmrtnosť ako narodenie. Spoločnosť, kde sa nerodia deti, postupne zaniká a toto hrozí aj našej súčasnej spoločnosti. Čo sa týka mien, tie sa vyvíjajú podľa módného trendu doby, v ktorej sa deti rodia. Každé meno nesie v sebe aj vzor, podľa ktorého by sa mali nositelia počas celého života správať. To by si mali uvedomiť rodičia, ktorí dávajú mená svojim deťom. (redakcia)

NIELEN PRVÉ JE NAJKRAJŠIE

Aká pokorná vznešenosť, keď sa Pán celého sveta Boh a Boží Syn natoľko pokoruje, že sa pre našu spásu ukryva v skromnom spôsobe chleba.

Deň prvého svätého prijímania je v živote kresťana jedným z najvýznamnejších dní jeho života. Dnes je takým dňom pre naše deti práve 31. máj 2026, ktorý sa zapíše do srdc týchto detí ako jeden z najvýznamnejších v ich živote. Začína sa prívlastkom „prvé“ a všetko prvé má v sebe ukryté svoje tajomstvo. Z vonkajšieho pohľadu sú to možno prvé šaty, ktoré doteraz ešte nikto iný nemal oblečené. Dievčence sú oblečené do šiat družičiek, aby prezentovali svoju nevinnosť. Vo vlasoch majú zelené venčiky a na rukách biele rukavičky. Všetko tak ako majú mať družičky, keď správajú ženícha do kostola. Chlapci sa hrdia svojim prvým pánskym oblečením ozdobeným pierkom. V rukách držia sviečku, obyčajne tú, ktorú pri ich krste držali ich rodičia. Otázka skôr pre dospelých znie: „Prečo sa to všetko robí?“

Kresťanský Boh je láska, a preto z lásky k nám si nás stvoril. Preto sme tu my a všetko dookola. A preto prišiel aj Ježiš na svet. On sa z lásky k nám obetoval na kríži, aby nás zmieril so svojím Otcem. Boh sa z lásky k nám rozdáva aj v podobe kúska chleba, ktorý ustanovil Ježiš pri poslednej večeri na jeho pamiatku. Ježiš povedal: „Ako mňa poslal živý Otec a ja žijem z Otca, aj ten, čo mňa je, bude žiť zo mňa“ (Jn 6,52-59).

Potreba dávať seba samého je podstatou jeho naplnenosti. Keďže sme jeho potomkovia, láska je podstatou aj nášho naplneného života. Život je odovzdávanie štafety. Ježiš žije z Otca a my žijeme z Neho. Túto štafetu odovzdávame svojim deťom a veríme, že aj ony ju odovzdajú svojim deťom. Dnes tieto deti prvýkrát prijímajú sviatostného Ježiša. Prvýkrát im dávame možnosť nasýtenia sa Kristom. V tomto veku a dni je táto sviatosť ako prvá, no má charakter svojho pokračovania počas celého života. Je to teda začiatok duchovného života každého jedného z nás. Ak symbolicky prirovnáme toto k štafetovému behu, tak si musíme pripomenúť, že víťazstvo celého štafetového behu je až na konci posledného úseku. Nie je možné štafetu vyhrať, ak ju niektorý pretekár vzdá počas svojho úseku.

Prajme týmto našim „borcom“, aby ich dnešný deň bolo motiváciou na celý ich život, aby aj oni raz odovzdali svoj štafetový kolík svojmu potomstvu. Modlime sa za nich a buďme im príkladom v častom prijímaní tohto Božského pokrmu. (F.S.)

Vážení spoluobčania, milí spolufarníci!

V tomto roku 2026 si Horné Štitáre pripomínajú 780. výročie prvej písomnej zmienky o obci.

Obec Horné Štitáre sa prvýkrát spomína v roku 1246 pod názvom terre Chatar /lokalita Štitáre/ v darovacej listine uhorského kráľa Bela IV. pre komesa Vítka, syna Sebe-slava z rodu Ludanickovcov. Lokalitu Chatar s rozlohou 18 popluží daroval kráľ Vítkovi za vernosť a podporu panovníka v boji proti Tatárom a pri sprevádzaní kráľa pri jeho úteku na dalmatské ostrovy v Jadranskom mori.

Symbolicky si toto jubileum pripomenieme v mesiaci jún, počas hodových slávností v dňoch 12. – 14. júna 2026. Každoročne na sviatok Božského Srdca Ježišovho, ktorého socha nás víta pri vstupe do našej obce a ktorému je zasvätený náš Boží chrám, schádzajú sa Hornoštitárčania, rodáci, farníci, hostia a priatelia obce na oslavách tohto nášho sviatku na šti-

társkych hodoch. Hodové slávnosti v Horných Štitároch majú svoje osobité čaro. Od piatku do nedele je atmosféra v našej obci iná, krajšia, slávnostnejšia, taká „hodová“. Väčšina z nás sa cíti v týchto dňoch inak, radostnejšie, láskavejšie, ťažko popísať tie pocity, určite mi dajú viaceri za pravdu. Aj jedlo na stole chutí počas hodov tak, ako nechutí po iné sviatky a dni v roku. Mnohým z nás naskakujú zimomriavky pred slávnostnou hodovou svätou omšou, keď za sprievodu dychovej hudby a spevu kráča dôstojný zástup „hodárov“ nesúcich zástavy, vyzdobené sochy a predovšetkým svoje srdcia hore kopcom v krásnej procesii ku chrámu Božského Srdca Ježišovho k nedeľnej hodovej liturgii. Celá slávnosť sa nesie v čarovnom duchu a neopakovateľnej atmosfére.

Hodová slávnosť celebrowaná na-

ším vdp. farárom je vždy neopakovateľná a zanecháva v našich srdciach silný dojem a láskavý odkaz Božského Srdca Ježišovho – Dobrotivého Srdca, ktoré je objektom našej lásky, ochrancom nášho života, zárukou spasenia, lekárom našej krehkosti a nestálosti v dobrom, útočiskom v hodine smrti. Pán Ježiš je vo svojom Najsvätejšom Srdci ten najčitateľnejší symbol lásky, ktorý nám ukazuje hĺbku svojho Srdca a spaľujúcu túžbu milovať a byť milovaný.

Milí Hornoštitárčania, farníci, hostia, priatelia, rodáci, „naši hodári“! Prijmite od nás srdečné pozvanie na naše „Štitárske hody“. Na oslavu lásky Božského Srdca Ježišovho, symbolu našej obce. Na okružle výročie prvej písomnej zmienky o našej obci a predovšetkým na oslavu života, lásky, radosti, rodiny, priateľstva, svornosti, družnosti, tolerance a vzájomnej úcty človeka k človekovi. Ste všetci u nás srdečne vítaní!

Nech nás všetkých počas hodových osláv a aj počas celého roka spája symbol lásky Božského Srdca Ježišovho. Nielen v našej obci, ale na celom svete a nech naše srdcia naplnené láskou vysielajú toto posolstvo do každodenného života.

Zostaňme naďalej tou povestnou láskavou a svornou „štitárskou rodinou“, ktorá vždy bola a je symbolom srdečnosti a vrúcnosti a ktorá odkaz lásky – odkaz Božského Srdca Ježišovho vždy vysielala a bude naďalej vysielat' nami Hornoštitárčanmi na všetky svetové strany do všetkých končín Zeme.

Mgr. Martin Fulka

starosta obce Horné Štitáre

**VZÁCNE ŽIVOTNÉ JUBILEUM
PÁNA DEKANA**

MAREKA BOŽIKA

Zástupcovia farnosti Urmince sa 18. apríla 2026 zúčastnili d'akovnej svätej omše v Topolčiankach pri príležitosti 80. narodenín pána dekana Marka Božika.

Pri tejto príležitosti sme sa mu prihovrili týmito slovami:

Vysokodôstojný pán dekan Marko Božik!

Na svätej omši sme d'akovali Pánu Bohu za dar Vášho krásneho životného jubilea. Zároveň sa obzrieme do obdobia, keď ste 10 rokov pôsobili v našej farnosti Urmince. Pastoračia je tam veľmi náročná, pretože duchovný spravuje tri obce. Každú nedeľu a vo sviatok slúžiť 3 sväte omše. Vyučovanie v škole, vtedy ešte neboli katechéti, a veľa ďalších povinností. To, ako ste sa starali o náš duchovný život, bolo príkladné. Našli ste si čas aj na rekonštrukciu interiéru farského Kostola svätého Michala Archanjela – na jeho maľbu i novú dlažbu. V kostole Božského Srdca Ježišovho na filiálke Horné Štitáre bolo rozšírené sakristie. V Hajnej Novej Vsi Vás čakala veľká výzva a realizácia. Stavba nového Kostola svätého Bystríka. Tu môžem povedať, že nemožné sa stalo možným. Toto všetko sa mohlo diať, lebo Vás viedla ruka nášho Pána.

S vďakou za všetky dobrá, obetavú kňazskú službu a mnohé krásne spomienky Vám teraz už na zaslúženom odpočinku vyprosujeme veľa Božieho požehnania a milosti. Nech Vám dá Pán Boh dobré zdravie a dopraje pokojné roky naplnené evanjeliovou radosťou.

Nech Vám Pán žehná.

Mgr. Mária Chromíková

URMINČANIA V ŠAŠTÍNE

Úroveň spoločenského života v našej obci zabezpečujú aktívni a tvoriví ľudia, ktorí tu žijú a chcú prispieť každý svojím talentom k rozvoju našej obce. V obci pôsobí niekoľko spoločensky významných zoskupení ľudí rôznych vekových kategórií. Tí mladší sa venujú najmä športu, hasičstvu a turistike. Starší zase nachádzajú svoje uplatnenie v klube dôchodcov, záhradkárov a chovateľov. Dnes tu budeme písať o činnosti našich seniorov, ktorí sa zdru-

žujú v Klube dôchodcov obce Urmince. Vznik tohto klubu sa datuje do 90. rokov minulého storočia. Prvou vedúcou klubu bola pani učiteľka Mária Ševčíková. Po nej túto činnosť prevzala pani Mária Geschnábelová a už niekoľko rokov je hlavnou hybnou silou tejto spoločenskej organizácie. Každoročne táto skupina ľudí organizuje jedno až dvojdňový výlet za krásami nášho Slovenska. Tento rok si naplánovali výlet, ktorému dali prilihavý názov „Na potulkách po Záhorí“. Centrom týchto potuliek bola púť k Sedembolestnej Panne Márii do šaštínskej baziliky. Je mesiac máj – mesiac zasvätený Panne Márii, ktorý sme si uctili slávením pútnickej svätej omše. Tam sme si doplnili duchovné hodnoty a pokra-

čovali sme v ďalších potulkách po Záhorí. Navštívili sme zaujímavú prírodnú lokalitu, ktorá je výnimočná iba na Záhorí – Záhorsku púšť. Hovoria tomuto územiu aj Slovenská Sahara. Oficiálne sa toto územie nazýva Šranecké piesky. Je to asi 1 000 ha rozloha pieskových dún, najrozsiahlejších v strednej Európe. Šranecké piesky sú vyhlásené za chránený areál, kde sa nachádzajú vzácne biotopy európskeho významu, ako sú vresoviská, kyslosmilné borovicové a dubovo-borovicové lesy.

Po krátkej zastávke v tejto prírodnej lokalite sme navštívili jeden z najstarších sakrálnych objektov na Slovensku, Kostol sv. Margity Antiochijskej v Kopčanoch. Tento kostolík, stavebne nenápadný, sa nachádza na slovensko-českej hranici blízko veľkomoravského sídla Mikulčice – Valy. Vznik kostola sa viaže na obdobie Veľkej Moravy. Okolo kostola existovali malé osady až do 13. storočia. Po zániku pôvodného veľkomoravského hradiška sa ľudia sťahovali do obce Kopčany. Poslední odošli z tejto lokality približne v 16. – 17. storočí.

Po potulkách krásnym Záhorím bolo potrebné si aj oddýchnuť pri obede. Zo Záhoria je iba na skok prvá dedina za hranicou - Lanžhot. Tu sme navštívili hostinec u Bartošov, kde nás pohostili známymi rízkami a lanžhotským vínom. K dobrému jedlu nechýbala ani príjemná hudba a spevy, ku ktorým sa pridali aj naši seniori. Veď akože by to bolo, veď sme boli na obed v hospode, ktorú vedú manželia Osičkoví, známi interpreti krásnych moravských ľudových piesní.

Život v klube dôchodcov je pestrý a veselý. Na pravidelných mesačných stretnutiach nehodnotíme iba to, čo bolo, a neplánujeme to, čo bude, ale si pripomíname navzájom narodeniny a meniny. Klub dôchodcov je otvorený každému, kto má záujem prežiť svoj seniorsky vek plnohodnotne a veselo v kolektíve svojich vrstovníkov. (-sky)

DEŇ MATIEK

Kvety, objatia, detské kresby a slová „ďakujem, mama“. Deň matiek patrí medzi najemotívnejšie sviatky roka. Hoci dnes ho vnímame najmä ako príležitosť potešiť naše mamy malým darčekom či spoločným obedom, jeho história je oveľa hlbšia a zaujímavejšia. Už v staroveku sa oslavovala žena ako matka, daryňa života. Neskôr v Anglicku už v 16. storočí oslavovali Deň matiek ako „Mothering Sunday“. Ľudia vtedy navštevovali kostoly a stretali sa s rodinou. Aj sluhovia dostávali voľno, aby sa mohli stretnúť so svojou matkou. Tento sviatok prežil stáročia v rôznych podobách. Pretože poďakovať žene, ktorá nám dala život, by malo byť samozrejmé v každej kultúre aj generácii.

Počas socializmu tento sviatok ustúpil do úzadia, pretože sa slávil Medzinárodný deň žien. Po roku 1989 sa však Deň matiek opäť vrátil. Na Slovensku sa oslavuje druhú májovú nedeľu. U nás v Urmincích sme sa stretli v tento krásny deň v kultúrnom dome. Na úvod sa prihovril matkám a starým matkám starosta obce JUDr. Matúš Hubinský. Po ňom vystúpili deti so svojim kultúrnym programom. Niesol sa v znamení radosti a poďakovania svojim mamičkám. Každé vystúpenie bolo odmenené aplauzom. Radostný bol pohľad na vystupujúce deti, ktoré svoje scénky nehrali, ale priam prežívali. Za všetkým je veľké úsilie našich učiteľov základnej a materskej školy, ktorí program s deťmi nacvičili. V plnej sále ľudí sme mohli vidieť nielen mamičky a staré mamy, ale aj otcov a starých otcov, ktorí sa prišli pozrieť na svoje deti a vnúčatá. Na záver oslavy podaroval pán starosta každej matke krásny muškát, ktorý im bude dlho pripomínať dnešný deň.

Na záver mám malú pripomienku. Niektorí

rodičia po vystúpení svojich detí odchádzajú zo sály, akoby oslava skončila. Je to správne? Ako to majú vnímať deti, ktoré ešte nevystupovali. Tiež potrebujú prítomnosť publika. Veď to hrajú aj pre nich. Majme úctu k práci tých, ktorí sa o pekný Deň matiek pričínili. F.S.

FARSKÁ PŮŤ DO PRAHY

V dňoch 22. 5. – 24. 5. 2026 sme sa zúčastnili farskej púte do stovežatej Prahy a kláštora Želiv. V piatok v ranných hodinách spolu so šóferom Jozefom Smatanom, sprievodcom pánom Mirom Melušom a naším duchovným sprievodcom Tomášom Zelenákom sme začali naše putovanie. Na začiatku cesty sme sa pomodlili k nebeskému otcovi i k Panne Márii, aby nás na ceste sprevádzali. Počas cesty sme spievali nábožné piesne, modlili sa ruženec, sem-tam sme si podriemali a urobili si aj niekoľko zastávok. Ani sme sa nenazdali a boli sme v Prahe.

Ubytovali sme sa v hosteli KDM u sv. Ľudmily, ktorý je na „Námestí míru“ a odtiaľ sme sa potom metrom previezli do Týnskeho chrámu, kde náš pán farár Tomáš za asistencie miništrantov Jakuba a Simona odslúžil sv. omšu. V chráme s výbornou akustikou zazneli slovenské piesne a po sv. omši sme si tu urobili fotografiu na pamiatku. Po sv. omši pokračovala prehliadka Staromestského námestia a Pražského orloja. Odtiaľ sme putovali na Karlov most. Tu sme si popozerali všetky sochy a pán sprievodca nám ku každej čo-to povedal. Spomeniem tu aspoň sochu svätca Jána Nepomuckého, mučeníka katolíckej cirkvi, ktorý bol umučený, lebo nechcel prezradiť kráľovi spovedné tajomstvo, a telo bolo zhodené z Karlovho mosta do rieky Vltava. Po nájdení tela bol pochovaný v Kostole Svätého kríža a neskôr ho preniesli do Chrámu sv. Víta.

Na druhý deň v sobotu hneď po raňajkách sme sa premiestnili električkou č. 22 na Strahov do Premonštrátskeho kláštora. V kláštore premonštrátov v Bazilike Nanebovzatia Panny Márie sme mali sv. omšu, ktorú nám odslúžil náš duchovný otec Tomáš. V tejto bazilike v barokovom relikviári, ktorý je priamo za hlavným oltárom v chóre, sú ostatky sv. Norberta, zakladateľa rádu. Po sv. omši sa nás ujala rehoľná sestrička - Slovenka, ktorá nás sprevádzala na prehliadke Strahovskej knižnice, galérie, filozofickej sály a kláštornej záhrady s výhľadom na panorámu Prahy. V tomto kláštore po odchode z Urminiec určitý čas pôsobil aj pá-

ter Lukáč - Stanislav Buchta, ktorého som tu navštívil, keď som pracoval v Prahe. Z prehliadky knižnice spomeniem iba to, že je obrovská, poschodová a má ukryté schody za dverami v rohoch knižnice. Krásny výhľad na Prahu sme mali možnosť zvečniť na fotkách zo záhrady. Potom sme šli na obed do Reštaurácie Peklo a Raj a po obede sme sa presunuli na Hradčany, kde sme na Loretánskom námestí pozreli kaplnku Pražská Loreta a výmenu stráži pri Pražskom hrade. Po obede sme navštívili Kostol Panny Márie Víťaznej, kde je uložené Pražské Jezuliatko. Tu nás privítal kňaz z Indie, ktorý tu už pôsobí 26 rokov a pekne sa s nami porozprával po „československy“. Urobil nám spoločnú fotografiu s Pražským Jezuliatkom, rozdal nám obrázky Pražského Jezuliatka a kto chcel, mohol si u neho dať odslúžiť aj sv. omšu za svojich blízkych zosnulých. Potom už bola iba večera v Reštaurácii u Možných a už len voľno. Niektorí naši farníci, fanúšikovia hokeja, sledovali zápas majstrovstiev sveta v hokeji medzi Českom a Slovenskom pri dobrom českom pivku, ktorý sme nakoniec prehrali 3:2. Ostatní a tých bolo viac, šli po namáhavom dni oddychovať.

V nedeľu sme vstávali skôr, lebo už o 7.00 hod. sme mali sv. omšu v Kostole u sv. Ľudmily. Bol blízko, videli sme ho z okna ubytovne.

Práve bol sviatok Zoslania Ducha Svätého a sv. omšu odslúžil náš pán farár s asistenciou Jakuba a Simona, čítania mal Simon a pani Krogmanová a žalmy krásne zaspievala sestra pána farára Tomáša – Janka. Zaspievali sme si aj k Duchu Svätému a po sv. omši nás pozdravil správca kostola a urobil nám tu tiež spoločnú fotografiu. Potom sme sa naraňajkovali a presunuli sa na prehliadku Pražského národného divadla. Sprievodca nás povodil po všetkých zákutiach divadla, v ktorom práve pripravovali kulisy na večerné predstavenie s názvom „Farárov koniec“, na čom sa pobavil aj náš pán farár. Z terasy divadla sme mali tiež pekný výhľad na Prahu. Potom sme sa presunuli autobusom do Kláštora Želiv, kde sme mali zabezpečený obed a prehliadku Želivského kláštora so sprievodcami v dvoch skupinkách. Stretli sme sa tu aj s opätom kláštora, ktorý pochádza z Košíc a tiež sa s nami porozprával. V obchodíku sme si ešte pokúpili pivká, ktoré sa tu vyrábajú, a tiež niečo na pamiatku. Unavení sme nastúpili do autobusu a plní krásnych zážitkov tešili sme sa na domov. Lebo, ako sa vraví, všade dobre, ale doma najlepšie. Cestou sme sa modlili ruženec, spievali pesničky, padli aj nejaké vtipy a samozrejme že sme si aj po kalíšku dali a nie po jednom, vedť to k tomu patrí. Domov sme sa šťastne vrátili o 22.30 hod. No a na záver už len toľko. Bolo nás 52 rôznych vekových kategórií a bol som sám prekvapený, ako sme fungovali, pretože niekedy sa majú problém dohovoriť dvaja. *Pán Boh zaplať šóferovi Jožkovi Smatanovi, sprievodcovi Mirkovi Melušovi, nášmu dôstojnému pánu farárovi Tomášovi, ale aj nám všetkým pútnikom za trpezlivosť a zhovievavosť. Pochválený buď Pán Ježiš Kristus.*

Ing. Milan Ďurík

Rebeka Ďurčėková

Adam Tvrđík

Zaira Gajdošová

Lukáš Klepanec

Nechajte malic

Kristina Machová

Karolína Zacharová

Nikolas Belobrad

Kristína Sedlářová

Eliška Ondrušková

škých príst'ku mne

Ema Karáčová

Neo Kozic

PREKVAPENIE

Človek vo svojom živote všeličo zažije, vidí aj skúsi. Dochádza aj do situácie, kedy zostane v nedom úžase. Dostane pomyslené zaucho. Také niečo som zažila aj ja sama. Bolo to nedávno na autobusovej zastávke, keď som cestovala domov. Na zastávke stál väčší počet ľudí. Študenti, dospelí, dôchodcovia, muži aj ženy. Medzi študentmi bola aj skupina mladých chlapcov veľmi hlučne sa baviacich, oblečených v rifliach a voľných nohaviciach, rozťahaných bundách, vla-

sy masné, neumyté, špinavé topánky. Jeden chlapec mal dredy, druhý čiapku. Vtom prišiel autobus. Spomínaná skupina mladých bola najbližšie k dverám. A tu sa stalo niečo nečakané. Chlapec s dredmi odstúpil a dal prednosť staršej žene. Správal sa veľmi úctivo a ešte sa aj opýtal, či nepotrebuje pomoc. Zostala som prekvapená nielen ja, ale aj ostatní cestujúci, ktorí videli toto pekné gesto. Určite to bol slušne vychovaný mladík. Také niečo sa v dnešnej

dobe nevidí každý deň. Obyčajne sa mladí ľudia tlačia do autobusu, aby sa im ušlo sadnúť. Keď už sedia, na druhé sedadlo si položia ruksak. V ušiach majú slúchadlá a takto cestujú. Nezaujímajú ich, či pri nich stojí starší človek, tehotná žena alebo invalid.

Tento mladík ma veľmi milo prekvapil. Klobúk dolu. Takto by sa mali správať viacerí (všetci) mladí ľudia.

Helena Patáková

BABIČKA, ČO CELÝ ŽIVOT ČAKALA

Bola raz jedna babička..... Tak sa začínajú rozprávky. Toto však nie je rozprávka, ale životný príbeh babičky tak ako som ho videl ja, čo žil v jej blízkosti štyridsať rokov.

Do našej dediny sa vydala niekedy v dvadsiatych rokoch minulého storočia. Pochádzala od Prievidze, z dedinky Horné Vestenice. Hovorievali jej aj, že je „vešteničarka“. Prezrádzal to aj jej kroj, ktorý nosila počas celého jej života. Bol to kroj jednoduchý: šatka na hlave (nie čepiec), tmavá blúzka časom vyšedivená, dlhá sukňa previazaná zásterou. Dĺžka sukne dosahovala až po členky. Letné prevedenie bolo také isté, len čosi bledšie. Kroj nemal na sebe ručné výšivky, iba semtam nejakú prišitú ozdôbku. Babička bývala v tesnej blízkosti nášho domu. Boli sme susedia. Muž odišiel začiatkom tridsiatych rokov do Ameriky, kde hľadal lepšie zárobky, aby mohol užiť svoju rodinu. Babka Albínka tu zostala so svojimi tromi dcérami, ktoré neboli ešte ani školopovinné. V nádeji, že sa jej ohlási z Ameriky muž, si ich vychovávala veľmi skromne. Zo začiatku dostala dva listy, v ktorých ju manžel Ján ubezpečoval, že sa mu vodí dobre a čoskoro im bude môcť poslať aj nejaké doláre. Po čase sa odmlčal. Neprišli listy, ale ani ďalšie správy. Medzitým Albínke zomrela prostredná dcéra. Mala už desať rokov. Na Albínku prichádzali však aj iné pohromy. Veriteľ, ktorý požičal Janovi peniaze na cestu do Ameriky, si pýtal peniaze späť. Keďže Albínka nemala stále zamestnanie, musela mu dať jeden katastrálny joch (46 árov) poľa. Albínka bola veľmi chudobná na majetky. Keď sa mlátilo po dvoroch obilie, ona nemala nikdy toľko, aby mašínista staval na dvore mláčačku. Čo mala pár snopov, to jej omlátil na susednom mlate. Kým suse-

dia mali jednu, ba i dve kravky, Albínka mala iba jednu kozu, ktorú chodila pásť okolo potoka, aby jej a dvom dcéram dala mliečko na večeru. Na Veľkú noc si zabili kozliatko, ktoré sa v zime narodilo. Hoci tam bola chudoba na dennom poriadku, predsa sa vedela Albínka postarať o výchovu svojich dvoch dcér. Staršia Julka odišla slúžiť do Topolčian. Dostala sa do rodiny Spitzerových, kde sa veľa veciam priučila. Bola to židovská rodina, ktorá vlastnila výrobu sódy. Vojnový holokaust neprežila z tejto rodiny polovica príslušníkov. Julka bola v tejto rodine obľúbená. Keď sa rozhodla rodina odísť do Izraela, volali ju so sebou. No ona už mala vážnu známosť, a tak zostala na Slovensku.

Keď dievky dorástli do veku vydaja, Albínka im vystrojila svadbu, tak ako sa na dedine patrilo. Svadbu mali obe sestry v jeden deň. Hostí bolo veľa, a tak sa stolovalo na dvore pod veľkým orechom. Malý domček, ktorý si postavila Albínka s Jánom hneď na začiatku ich manželstva, však nestačil pre nové dve rodiny, a tak si zaťovia postavili nový dvojdom neďaleko. Albínka zostala bývať na starom až pokiaľ jedna z dcér neodišla bývať aj s rodinou do Košíc, kde manžel dostal v novovybudovanej fabrike dobré pracovné miesto. Albínka odišla bývať do nového, aby, ako hovorievala, im ho strážila. Naše cesty sa načas rozišli. Ja som odišiel do škôl a neskôr som sa oženil a býval som mimo našej dediny. Po čase nás však osud znovu spojil. Ja som si postavil dom v susedstve Albínky. A tak sme znovu boli susedia. Albínku však život ťahal viacej k zemi. Našiel som ju už zhrbenú. Sukňa so zásterou dosahovali už povrch zeme. Košičania, ako sme ich volali, chodievali na svoj dom na všetky sviatky a

tiež tu trávili aj svoje dovolenky. Vtedy bolo u Albínky veselo. Albínka mala zaujímavý zvyk. Keď očakávala príchod „Košičanov“, ráno otvárala bránu. Pýtam sa jej: „Babka, čo otvárate bránu?“ „Príde Ota z Košíc,“ bola jej odpoveď. Stalo sa však, že v ten deň neprišli, a tak babka večer zatvárala bránu so smútkom v očiach. Chudoba Albínku naučila aj čomu sme dnes nie naučení. Ľudia z ulice vynášali odpad zo strihaných stromov. Ona si z neho navyberala hrubšie konáre a ponosila do dvora, kde ich posekala a spálila v sporáku. A to všetko už na prahu svojej osemdesiatky. Raz, keď už mala osemdesiatštyri rokov, sa jej nahrnuli domov z východu takmer všetci. Naťešená im navarila veľký hrniec fazuľovej polievky, ktorú mali najradšej. Keď zatvárala bránu, povedala mi: „Tak už sú tu všetci, mohla by som aj zomrieť!“ Večer bolo u susedov rušno. Vraj dostala žľzníkový záchvat a veľkú horúčku. Zobrali ju k lekárovi, kde v kruhu svojej rodiny aj zomrela.

Albínka ma sprevádzala počas môjho detstva. Keď mama potrebovala kdesi odskočiť, šup ma Albínke na merkovanie. Vtedy si ešte susedia pomáhali nielen v strážení detí, ale aj pri iných prácach. Ja som volal babku Albínku, keď som bol malý, „babka Aťka“. Neskôr po vzore jej vnukov som jej hovoril „omama“. Omama celý život čakala na správu z Ameriky. Nedočkala sa. Možno tam jej Jano zahynul, alebo si založil inú rodinu. Kto vie. Janov príbeh sa ukončil až v tomto storočí, keď si príbuzní chceli dať na poriadok nehnuteľnosti, ktoré po ich predkoch zostali. Jano bol v roku 2008 úradne súdom vyhlásený za mŕtveho. Toho sa však Albínka už nedožila.

(F.S)

SMÚTOČNÝ PREJAV NA ROZLÚČKE S ING. JOZEFOM CIFROM

Dňa 16. mája 2026 sme sa zišli na urminskom cintoríne, aby sme sa rozlúčili s Ing. Jozefom Cifrom, bývalým dlhročným starostom našej obce, a prejavili mu poslednú vďaka a úctu.

Rozlúčka je ťažká a bolestivá najmä pre jeho najbližších, dcéru Martinku a syna Radka s rodinami. Dovoľte, aby som Vám v mene všetkých prítomných vyslovila úprimnú sústrasť.

Čím Vám všetkým zosnulý bol, to viete iba Vy, ktorí ho strácate.

Vaše srdcia môžu byť ubolené, ale musíte mať nádej, že zosnulého už nič nebolí, ani telo, ani duša a našiel svoj pokoj.

Človek sa zachveje, zamrazí ho, keď stojí bezradný nad rakvou svojho blízkeho človeka a uvedomí si pomítnulosť nášho pozemského života. V živote má však všetko svoj začiatok aj koniec. Život na zemi je krásny, ale krátky. Tvoj život sa, Jozef, skončil, ale spomienky zostanú navždy.

Smrť však nie je koncom, ale je začiatkom novej cesty, je prechodom do večnosti, ktorú Ti pripravil náš Pán.

My sme ešte tu, ale nikto nevieme, kedy naša cesta vyústi na koniec.

Preto žíme pre tých ľudí, ktorých

máme, pretože každé srdce raz dobie a zastaví sa.

Dnes len v dobrom spomíname na životný príbeh Ing. Jozefa Cifru, na jeho radosť, ale aj smútok, na jeho snahu a úspechy.

Občania Urminiec Ti ďakujú za veľa, našu obec si za 24 rokov pôsobenia vo funkcii starostu vybudoval do krásy, keď si mohol, tak si poradil, pomohol, vypočul, povzbudil.

Aj keď sa Tvoj život skončil, ale spomienky na Teba budú žiť dlho medzi nami.

V úprimnom dojatí sa skláňam nad Tvojou rakvou, lúčime sa s Tebou ticho, lúčime sa v žiali, ale i v nádeji. Vzdávam Ti poslednú úctu a vyslovujem Ti poďakovanie za Tvoju prácu, za všetko dobré a pekné, čo si urobil nielen pre život svojej rodiny, blízkych, ale aj všetkých nás, pre našu obec.

Lúčim sa Tebou slovami básnika: Po zmysluplnom živote a usilovnej práci klesla Tvoja hlava, svoju životnú pozemskú púť si dokonal, teraz budeš pokojne spať a na Teba budú s láskou a s vďakou spomínať tí, ktorých si mal tak rád.

Milý Jozef! Za svojho života si prešiel mnohými dverami – tisíckami, desiat tisíckami? Niektoré si otvoril ľahko, iné ťažšie, ba niektoré i ťažko.

Teraz nech Ťa Tvoj anjel strážny zavedie pred dvere nášho Pána, ktoré nech sa ľahko otvoria a nech Ťa tam on čaká so svojou láskavou náručou. Odpočívaj v pokoji!

MUDr. Soňa Kuklová

ZBOHOM, EDKO!

Dňa 18. mája 2026 v skorých ranných hodinách dokonal svoj beh života vo veku 88 rokov EDUARD JANČOVIČ,

Zaslúžilý člen DPO SR, obyvateľ Urminiec.

Eduard Jančovič počas celého svojho života bol na pomoci ľuďom. Pričinil sa v roku 1960 o oživenie DHZ v Urminciach, dlhé roky vykonával okrskového veliteľa hasičských zborov v obciach Horné Štitáre, Lužany, Krtovec, Hajná Nová Ves a Veľké Dvorany. Patril medzi najaktívnejších členov DHZ pri výstavbe požiarnej zbrojnice. Bol pri všetkých akciách, ktoré sa konali v našej obci. Niekoľko rokov obetavo vykonával bez nároku na odmenu ozvučenie obradného miesta pri rozlúčkach s našimi zosnulými. Do konca svojho života sa zaujímal o činnosť nášho hasičského zboru. Svojimi skúsenosťami bol nápomocný terajšiemu vedeniu DHZ. V jeho osobe strácame vzácneho človeka a priateľa.

Odpočinutie večné daj mu, Pane!

Nemôže dávať ten, kto sám nemá

Základnou povinnosťou nás kresťanov je odovzdávať radostnú zvesť evanjelia tak, ako to prikázal svojim apoštolom sám Kristus. Kristus povedal jedenástim: „Choďte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu“ (Mk 16, 15-20). Ježiš dobre vedel, že veci ako vieru, nádej a lásku nemôžeme nikomu prikázať, a predsa poslal svojich jedenásť učeníkov do sveta s takouto myšlienkou. Na jednej strane je poslanie ohlasovať a na druhej sloboda poslucháčov, ktorí s tým nemusia súhlasiť. Teda evanjelizácia potrebuje nielen ohlasovateľov, ale aj prijímateľov. Zo skutkov apoštolov vie-

me, že ani Pavlovi sa to vždy nepodarilo. Nenašiel odzvu vo svojom ohlasovaní evanjelia. Jeho vytrvalosť však prekonala všetky ťažkosti pri ohlasovaní. Ak ho aj neprijali niektorí poslucháči, nehládel sa na nich ako na niekoho z druhej triedy nižšej kategórie. Uvedomil si, že porucha nemusí byť iba v prijímači, ale aj vo vysielači, a preto sa snažil túto poruchu odstrániť. Aj nám sa môže stať, že máme takýto problém. Aj počúvame kňaza ohlasovať evanjelium, aj odchádzame z kostola rovnako, ako sme do neho prišli. Kdesi nastala komunikačná porucha. Možno kňaz nebol dostatočne nadšený pri ohlasovaní, teda

nevydával dostatočne silný signál, aby sme ho my so svojim nenadstaveným príjmom dostatočne vnímali. Navonok to vyzerá v poriadku. Kňaz káže a my počúvame, ale domov odchádzame, akoby sa nič nebolo stalo. „V zásade platí, že ak nie sme zo svojho náboženstva pozitívne nadšení, tak toto náboženstvo pre nás nič poriadne neurobí,“ napísal Richard Rohr. Keď nám chýba energia nadšenia, potom je lepšie „vypnúť sa“, vojsť do svojej izby a nechať sa v tichu znova evanjelizovať. Nemôže dávať ten, kto sám nemá. (Z denného zamyslenia na internete spracoval FS.)

ANJELSKÉ STRÁNKY

O DEŤOCH A PRE DETI od katechétky B. ŠVECOVEJ

MÔJ VEĽKÝ DEŇ S JEŽIŠOM

Prvé sväté prijímanie

Milí moji tretiaci!

Sme na konci vašej prípravy na prvé – ale verím, že ani zďaleka nie posledné – sväté prijímanie. Tento rok sme sa pravidelne stretávali na krúžku Svetielko, kde sme spoločne hľadali odpovede na dôležité otázky a spoznávali Pána Ježiša o niečo hlbšie.

Prvé sväté prijímanie nie je len o pekných šatách, oblekoch či rodinnej oslave alebo darčekom. Je to začiatok najsilnejšieho priateľstva, aké môžete v živote mať. Ten, ktorý stvoril celý vesmír a hviezdy, prichádza v malom kúsku chleba priamo k vám.

Možno cítite trochu trému, ale nebojte sa. Ježiš sa na vás teší viac, než si dokážete predstaviť. Prajem vám, aby ste radost' z tohto stretnutia v sebe nosili nielen v tento slávnostný deň, ale po celý život. Som na vás veľmi hrdá a bolo mi cťou vás sprevádzať.

Moja rada pre vás do budúcnosti: Nezapadnite, že Ježiš v Eucharistii nie je hosť, ktorý príde na návštevu raz za rok. Je to najlepší priateľ, ktorý vás čaká každú nedeľu. Rozprávajte sa s ním vo svojom vnútri úplne jednoducho a priamo – o tom, čo vás teší, čo sa vám v škole podarilo, ale aj o tom, čoho sa bojíte. On vás vždy počúva.

Vaša pani katechétka

„VEDELI STE, ŽE...?“ (zaujímavosti pre deti)

Čo je to Hostia? Vyzerá ako kúsok chleba, ale po premenení v rukách kňaza je to skutočný Ježiš. Je to „chlieb pre dušu“, ktorý nám dáva silu byť dobrými.

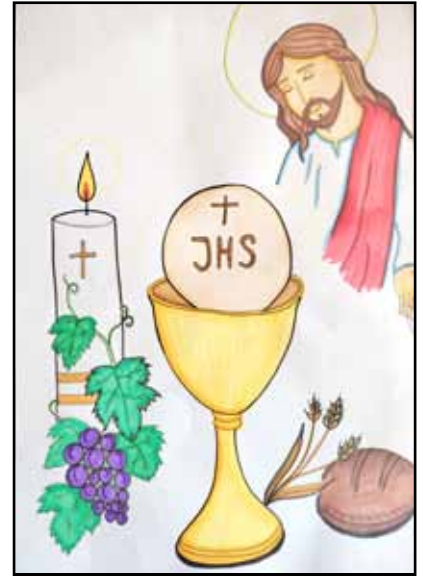
Biela košiel'ka/šaty: Symbolizuje čistotu duše, ktorú ste dostali pri krste a ktorú ste si obnovili vo sviatosti zmierenia. Je to „sviatocný odev“ pre vašu dušu.

Krstná svieca: Svetlo, ktoré za vás kedysi zapálili rodičia, si teraz odpaľujete sami. Znamená to, že aj vy chcete byť svetlom pre tento svet – svojou dobrotou a pomocou druhým.

VEĽKÝ KVÍZ PRE MALÝCH UČENÍKOV

„Nezľakni sa, ak budú niektoré otázky ťažšie. Správnu odpoveď si ľahko overíš v kľúčoch a naučíš sa tak niečo nové.“

- 1. Čo v gréčtine doslova znamená slovo „Eucharistia“?**
  - a) Poďakovanie
  - b) Hostina
  - c) Priateľstvo
- 2. Kedy Pán Ježiš prvýkrát premenil chlieb a víno na svoje Telo a Krv?**
  - a) Počas Vianoc v Betleheme
  - b) Pri Poslednej večeri s apoštolmi
  - c) Keď zázračne nasýtil zástupy piatimi chlebmi
- 3. Čo hovoríme ako odpoveď, keď nám kňaz podáva sväté prijímanie so slovami „Telo Kristovo“?**
  - a) Ďakujem
  - b) Prosim
  - c) Amen
- 4. Čo v skutočnosti prijímame vo svätom prijímaní, aj keď to vyzerá ako kúsok chleba?**
  - a) Iba symbol Ježiša
  - b) Požehnanú oplátku
  - c) Celého Ježiša – jeho Telo, Krv, Dušu i Božstvo
- 5. Akú farbu má oblečenie kňaza a detí počas slávnosti prvého svätého prijímania?**
  - a) Červenú (ako oheň lásky)
  - b) Bielu (ako symbol čistého srdca)
  - c) Zelenú (ako nádej)
- 6. Čo musíme urobiť, ak sme pred svätým prijímaním urobili niečo zlé (ťažký hriech)?**
  - a) Stačí si umyť ruky
  - b) Ísť na svätú spoveď
  - c) Sľúbiť si, že už budeme dobrí
- 7. Kde v kostole „býva“ Ježiš pod spôsobom chleba po celý čas?**
  - a) Vo svätostánku
  - b) V sakristii
  - c) Na chóre pri organistovi
- 8. Čo znamená „eucharistický pôst“ pred svätým prijímaním?**
  - a) Že nesmieme jesť mäso celý deň.
  - b) Že aspoň jednu hodinu pred prijatím Eucharistie nejeme a nepijeme nič okrem čistej vody.
  - c) Že musíme prísť do kostola hladní.
- 9. Ako sa volá tanierik, ktorý sa drží pod bradou, aby náhodou nespadol kúsok Hostie na zem?**
  - a) Paténa
  - b) Kalich
  - c) Korporál
- 10. Čo by sme mali robiť vo svojom vnútri hneď po tom, ako prijímeme Ježiša do srdiečka?**
  - a) Rozprávajte sa so spolužiakom v lavici.
  - b) Sledovať, kto je ešte v rade na prijímanie.
  - c) Chvilku potíšku poďakovať Ježišovi a povedať mu, čo nás teší alebo trápi.

Neo Kozic

Kristínka Machová

KLÚČ K SPRÁVNÝM ODPOVEDIAM:

1. a) Poďakovanie – Slovo Eucharistia pochádza z gréckeho eucharistein.
2. b) Pri Poslednej večeri – Vtedy Ježiš ustanovil túto sviatosť.
3. c) Amen – Toto slovo znamená „Verím, je to tak“.
4. c) Celého Ježiša – V Eucharistii je prítomný skutočný Kristus.
5. b) Bielu – Biela farba pripomína náš krst a čistotu duše po spovedi.
6. b) Ísť na svätú spoveď – Sviatosť zmierenia nám vracia čisté srdce potrebné na prijatie Pána.
7. a) Vo svätostánku – Tam je uložený „Chlieb života“ pre chorých a na poklonu.
8. b) Hodinový pôst nám pomáha uvedomiť si, že prijímame výnimočný pokrm.
9. a) Paténa – Je to dôležitý predmet, ktorý chráni úctu k Eucharistii.
10. c) Táto chvíľa je najosobnejším stretnutím s naším najlepším Priateľom.

OBRÁZOK S JEŽIŠOM - NEO KOZIC,
OBRÁZOK S HOLUBICOU - KRISTÍNKA
MACHOVÁ

„Detská fantázia dokázala krásne zachytiť podstatu Eucharistie. Na obrázkoch našich prvoprijímajúcich oživa kalich, hostia, hrozno i svieca – symboly, ktoré nás sprevádzajú k oltáru. Nech sú tieto kresby pre nás pripomenutím čistoty a radosti, s ktorou sa tieto deti pripravujú na svoje prvé stretnutie s Pánom Ježišom.“

„KEĎ PRIATEĽSTVO S JEŽIŠOM RASTIE...“

Slávnosť prvého svätého prijímania v nás zanecháva stopu na celý život, o čom svedčí aj príspevok našej bývalej tretičky Alžbetky Novotnej. Teraz sa k oltáru vracia v novej úlohe a svojou hrou na klavíri bude sprevádzať tohtoročných prvoprijímajúcich. Vo svojich spomienkach sa vracia k dňu, keď aj ona po prvýkrát prijala Pána Ježiša do svojho srdca. Nech sú jej slová a hudba dôkazom, že priateľstvo s Bohom vekom krásne rastie.

„Pred prvým svätým prijímaním som mala trochu strach, že niečo pokazím, napríklad, že zle otvorím ústa. Ale zároveň som sa veľmi tešila. Povedala som si, že keby som sa aj pomýlila, nič sa nedeje – som len človek a mýliť sa je ľudské. Rodičia ma veľmi povzbudzovali a celý ten deň som si napokon veľmi užila. Bola som šťastná aj vďaka pánovi farárovi, ktorý bol k nám veľmi milý.“

Modlitba

„Pane Ježišu, ďakujem Ti, že si dnes prišiel ku mne. Ďakujem za dar Tvojho chleba, ktorý mi dáva silu. Prosim Ťa, zostaň v mojom srdci po celý deň. Pomôž mi, aby som bol(a) poslušný(á) rodičom, milý(á) ku kamarátom a aby som nikdy nezabudol(a), že ma nekonečne miluješ. Amen.“

POĎAKOVANIE

„Uprimne ďakujem pánovi farárovi za trpezlivosť a rodičom za skvelú spoluprácu pri príprave detí. Moja vďaka patrí aj všetkým farníkom, ktorí nás počas celého roka sprevádzali svojimi modlitbami. Verím, že táto slávnosť nie je cieľom, ale novým a radostným začiatkom pre našu farskú rodinu. Prajem deťom, aby ich priateľstvo s Ježišom v Eucharistii stále rástlo a posilňovalo nás v spoločnej viere.“

DVE MAMY, DVE KYTICE

V máji sme oslávili Deň matiek. Určite ste svojim mamičkám darovali krásny kvet, vlastnoručne vyrobený darček alebo sladkú pusu.

Vedeli ste však, že v máji má svoj sviatok aj naša Nebeská Mama Mária?

A presne tak, ako ste obdarovali svoje mamky doma, aj ona si zaslúži kyticu. Má to však jeden malý rozdiel.

MÁRIA NEPOTREBUJE KVETY Z KVETINÁRSTVA

Ona nepotrebuje ruže, ktoré po týždni zvädnú vo váze. Panna Mária túži po „duchovnej kytici“. Sú to kvety, ktoré nekúpate za peniaze, ale vypěstujete ich priamo vo svojom srdci. Tieto kvety nikdy nezvädnú a robia v nebi obrovskú radosť.

Z čoho sa skladá duchovná kytica pre Máriu?

- **Lístok zelenej trávy (Povinnosti):** Keď si bez odvrávania upraceš izbu alebo napíšeš úlohy. Je to základ každej dobrej kytice.
- **Žiarivo žltá púpava (Radosť):** Keď sa na niekoho usmeješ, hoci máš zlú náladu.
- **Voňavá fialka (Tichá modlitba):** Keď si večer v postelke spomenieš na Máriu a povieš jej: „Mamička nebeská, ochraňuj ma.“
- **Červený tulipán (Obeta):** Keď sa vzdáš času na telefóne alebo sladkosti, aby si ten čas venoval niečomu dobrému.

MOJA VÝZVA PRE VÁS:

Deti, skúsme do dňa vášho prvého svätého prijímania nazbierať čo najviac takýchto neviditeľných kvetov. Keď budete kráčať k oltáru v bielych šatách a oblekoch, predstavte si, že v rukách nesiete túto nádhernú, pestrofarebnú duchovnú kyticu.

Keď potom prijmete Pána Ježiša, on vo vašom srdci uvidí všetky tie kvety, ktoré ste pre jeho mamičku nazbierali. Bude to ten najkrajší darček, aký mu môžete priniesť.

Vymaľuj pre mamku

B L A H O Ž E L Á M E

Svoju lásku spečatili sviatostným manželstvom dňa 16.5.2026
MARTIN MOKOŠ
A KRISTÍNA VALASKÁ

DO RODINY BOŽÍCH DETÍ
boli KRSTOM začlenení:

25.4.2026 **Olívia Fulková** Horné Štitáre
30.5.2026 **Sára Ďaďanová** Horné Štitáre

Otvor náruč, svätá Cirkev, a objím dieťa, ktoré vo vode znovuzrodil Svätý Duch Boží.

Dňa 21. marca 2026
oslávila
životné jubileum naša

**SIDÓNIA
ĎURÍKOVÁ**

Všetko najlepšie jej
prajú a u nášho Pána
vyprosujú veľa Božích
milostí.

65

Klub dôchodcov
Urmince

Dňa 17. mája 2026 oslávil
v kruhu rodiny požehnaných
80r. života

ĽUDEVÍT SEDLÁR

Otec, k tvojmu krásnemu jubileu Ti zo srdca vyjadrujeme našu vďaku za tvoju celožitnú lásku, obetavosť otcovskú starostlivosť a pekný príklad viery, ktorý si nám odovzdal. Do ďalších rokov Ti vyprosujeme najmä pevné zdravie, hojnosť Božieho požehnanja a ochranu Panny Márie. Dočery s rodinami a celá blízka rodina

80

Dňa 2. mája 2021 uplynulo 45 rokov,
čo si vernosť a lásku sľúbili naši drahí
a milujúci rodičia

**JÁN A HELENKA
PATAKOVÍ**

Do ďalších spoločných rokov života
im prajú všetko najlepšie, veľa
zdravia, lásky, Božieho požehnanja
a ochranu Panny Márie
dočery Janka a Mária s rodinou

45

75

80

DRAHOMÍRA A ZDENKO UHRÍKOVCI

Dožívajú sa svojich jubilej 75 a 80 rokov života. Ich manželstvo je obohatené dvomi synmi i vnúčatami. Zdenko je rodák z Horných Štitár, kde sa opäť presťahoval do rodičovského domu a spolu s manželkou tu trávia dni na zaslúženom odpočinku. Zdenko viac ako 40 rokov popri práci venoval svoj voľný čas Telovýchovnej jednote Horné Štitáre. Organizoval futbalové zápasy. Ako starostlivý syn pomáhal aj mamičke. Má veľa dobrých vlastností.

Je obetavý, pracovitý, nekonfliktný, zbožný, empatický, dôsledný, ohľaduplný a skromný.

Zdenko a Drahuška, prajeme Vám veľa Božích milostí, spokojnosť a radosť v rokoch, ktoré Vás ešte čakajú.

Deti s rodinami, bývalí futbalisti a organizátori. Ďakujeme.

Dňa 7. mája 2026 uplynulo
60 rokov, čo sa vybrali na spoločnú
cestu životom

**JOZEF A BOŽENKA
HABAJOVÍ**

Svojim rodičom blahoželajú
a ďakujú za dar života deti
Miroslav, Jozef, Michal,
Peter a Anička s rodinami.
Do ďalších rokov života
im prajú šťastie, lásku
a Božie požehnanie.

60

50

Pane, Ty nám dávaš všetko potrebné pre náš život, prijmi naše poďakovanie za 50 rokov sviatostného manželstva pre

**MÁRIU A JÁNA
HAREZNÍKOVÝCH.**

Manželské sľuby si obnovili 10. mája 2026 na svätej omši v kostole BSJ v Horných Štitároch. Do ďalších rokov spoločného života prajeme veľa zdravia.

S P O M Í N A M E

Dňa 6. 7. 2026
si pripomínáme
nedožité životné
jubileum
našej drahej
mamičky

MÁRIE FULKOVEJ,

rod. Kmeťovej, ktorá nás opustila pred 44 rokmi v mladom veku ako 36 ročná. Mamička naša, stále žiješ v našich srdciach, ktoré zostali poznačené bolesťou z Tvojho odchodu. **Odpočívaj v pokoji, s láskou na Teba spomínáme!**

Manžel Július s manželkou Darinkou, syn Martin, dcéra Ľubomíra s rodinou a ostatná rodina, príbuzní a priatelia.

Dňa
3. 7. 2026
si pripome-
nieme
25 rokov, čo
nás navždy
opustil
vo veku
36 rokov

IVAN STANISLAV

S úctou a láskou v modlitbách
spomína celá rodina.

**Odpočinutie večné
daj mu, Pane!**

Dňa 10. 5. 2025
sme si pripome-
nuli 10. výročie
odchodu
do večnosti nášho
manžela, otca
a starého otca

**DEZIDERA
JANČOVIČA**

S úctou a láskou na neho spomínajú manželka Mária * a synovia s rodinami.

Kto ste ho poznali, venujte mu tichú spomienku v modlitbách.

Odpočívaj v pokoji!

POSLEDNÁ ROZLÚČKA

- 31. 3. 2026 Jozef Mištuna
65 rokov Horné Štitáre
- 15. 5. 2026 Magdaléna Juríčková
73 rokov Urmince
- 16. 5. 2026 Jozef Cifra
67 rokov Urmince
- 18. 5. 2026 Jozef Ondrejka
76 rokov Horné Štitáre
- 18. 5. 2026 Eduard Jančovič
88 rokov Urmince